

Mai mult de jumătate dintre copii ar vrea să plece din România; doar 1 copil din 3 are încredere că dacă raportează un abuz, autoritatea competentă va rezolva situația. Crește toleranța față de romi și cei cu dizabilități fizice, scade dramatic toleranța față de colegii cu probleme de sănătate mintală (ANCHETĂ)

- *Mai mult de 1 din 2 copii din România și-ar dori să plece din țară; o treime dintre copii ar vrea să studieze în străinătate;*
- *Deși cei mai mulți dintre copiii români știu unde să raporteze o situație de abuz, doar 1 din 3 se află în situația de a ști cui să ceară ajutorul și de a avea și încredere în acea persoană sau instituție de referință;*
- *Procentul elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă cu probleme de sănătate mintală a scăzut de la 36,6% la 31,9%;*
- *Față de 2013, procentul elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă rom a crescut de la 48,7% la 61,8%, o creștere considerabilă este înregistrată și pentru procentul elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă cu dizabilitate fizică (de la 39,8% la 60,2%).*

București, 4 aprilie 2022: Peste jumătate dintre copiii români (55,1%) își doresc să plece din țară și să se stabilească peste granițe, în vreme ce o treime dintre aceștia și-ar dori să-și continue studiile în străinătate. Printre principalele motive care i-ar determina să emigreze se numără oportunitățile legate de educație (26,3%) și nemulțumirea sau neîncrederea față de condițiile de viață din România (21,9%), arată datele unei anchete sociologice derulate de Organizația Salvați Copiii România. Sentimentul de neîncredere că lucrurile se pot îmbunătăți este relevant și atunci când copiii admit că, în fața unei situații de abuz, doar puțin peste o treime se află în situația de a ști cui să ceară ajutorul și de a avea și încredere în acea persoană sau instituție de referință.

Datele amplei anchete Salvați Copiii România, care măsoară felul în care copiii își cunosc drepturile pe care le au și mecanismele de protecție ale acestora, au fost culese în perioada noiembrie – decembrie 2022, pe un eșantion reprezentativ la nivel național, format din copii din ciclul gimnazial și liceal. Marja de eroare este de +/- 3% la un nivel de încredere de 95%.

Cele mai importante concluzii ale anchetei:

- ***Nivelul de informare al copiilor cu privire la situațiile de risc și recunoașterea unei situații de abuz***

În ultimii 10 ani, procentul copiilor care admit că știu cui să ceară ajutorul într-o situație de risc a rămas constant în cazul exploatării prin muncă sau pentru producerea unor materiale cu conținut sexual, dar a scăzut în cazul abuzului fizic (cu 4.7 puncte procentuale) și în cazul abuzului sexual (cu 3.4 puncte procentuale).

Îngrijorător este faptul că, **deși cei mai mulți dintre copii (65%) pot recunoaște un abuz, doar 1 din 3 se află în situația de a ști cui să ceară ajutorul și de a avea și încredere în acea persoană sau instituție de referință.**

- ***Discriminare și contexte ale discriminării***

În comparație cu rezultatele studiului anterior (2013), se observă o **creștere îmbucurătoare a procentului elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă rom (de la 48,7% la 61,8%)** sau un coleg de bancă de aceeași etnie (de la 32,3% la 50,4) și o scădere semnificativă a procentului celor care ar fi împotriva (cu circa 14 puncte procentuale în cazul colegului de clasă, respectiv 7 pp în cazul colegului de bancă).

Și pentru scenariul unui coleg cu dizabilitate fizică observăm o îmbunătățire a rezultatelor față de cele anterioare (2013), înregistrându-se o **creștere considerabilă a procentului elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă cu dizabilitate fizică (de la 39,8% la 60,2%)** sau un coleg de bancă din aceeași categorie (de la 34,2% la 52%) și o scădere semnificativă a procentului celor care ar fi împotriva (cu circa 8 pp în cazul colegului de clasă, respectiv 16 pp în cazul colegului de bancă).

În cazul unui copil cu probleme de sănătate mintală însă, tendința față de rezultatele din anul 2013 nu este una îmbucurătoare. Astfel, **procentul elevilor care ar fi de acord să aibă un coleg de clasă cu probleme de sănătate mintală a scăzut de la 36,6% la 31,9%**, în timp ce ponderea celor care ar fi împotriva crește de la 12,6% la 15,1%.

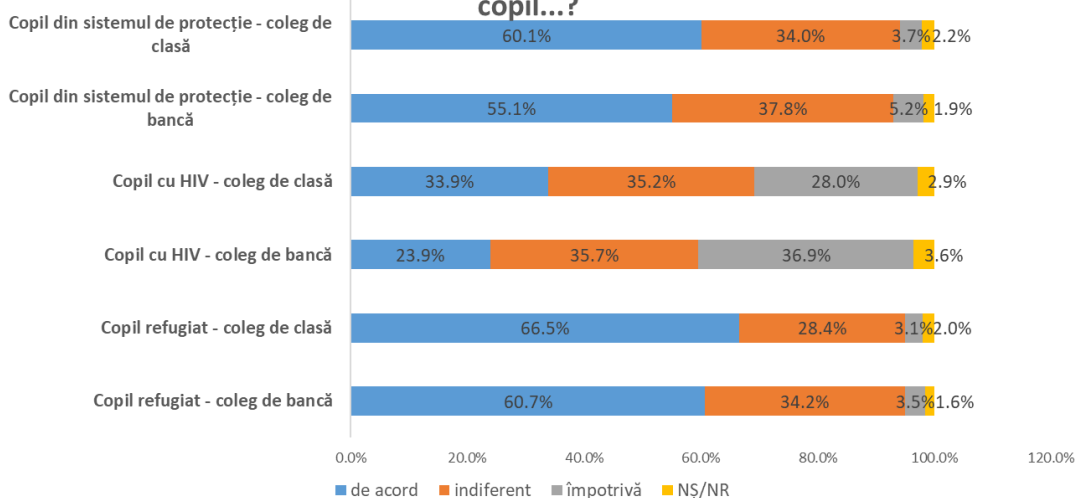
Situația este similară și pentru spațiul personal (coleg de bancă), cu o scădere de la 29,8% la 27,3% a ponderii celor care ar fi de acord și o creștere de la 21% la 28,3% a ponderii celor care ar fi împotriva.

Dintre celelalte categorii expuse riscului de discriminare și testate în demersul analitic, **cel mai ridicat nivel de toleranță se manifestă față de copiii refugiați, urmați la mică diferență de copiii din sistemul de protecție.**

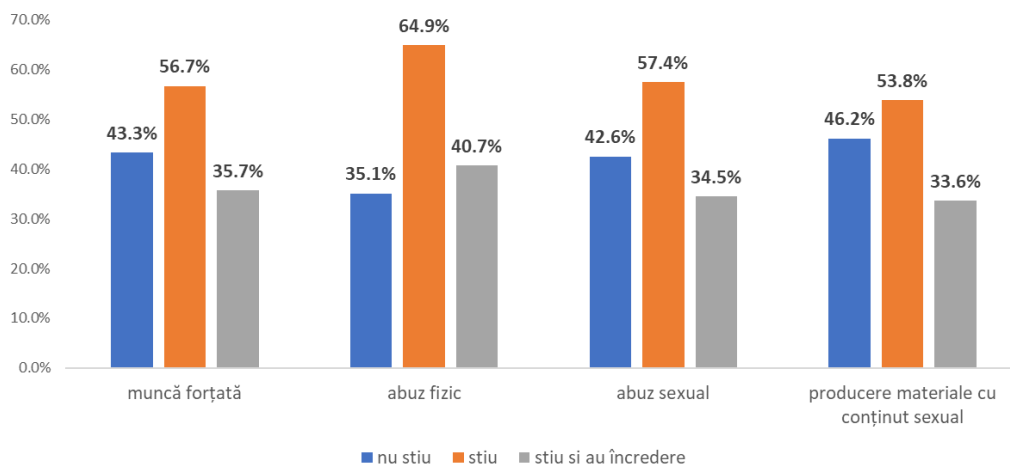
Deși scăzut, nivelul de acceptare înregistrat în ipoteza unui coleg cu HIV este mult mai mare decât cel înregistrat anterior (când doar 13,9% din respondenți ar fi acceptat un coleg de bancă aflat în această situație, iar 18,5% un coleg de clasă).

Nivelul de toleranță/potențialul de respingere a fost evaluat în două dimensiuni: spațiul social (ce părere ai avea dacă printre colegii tăi de clasă s-ar întâmpla să fie un copil...) și spațiul personal (ce părere ai avea dacă colegul tău de bancă ar fi un copil...).

Ce părere ai avea dacă s-ar întâmpla ca printre colegii să fie un copil...?

Dacă tu sau unul dintre colegii/prietenii tăi v-ați afla într-una dintre situațiile de mai jos, ai ști cui să ceri ajutorul?

▪ **Motivele care îi determina pe copii să-și dorească emigrarea**

Peste jumătate dintre copiii români (55,1%) își doresc să plece din țară și să se stabilească peste granițe, în vreme ce o treime dintre aceștia și-ar dori să-și continue studiile în străinătate.

Printre principalele motive care i-ar determina să emigreze se numără:

- oportunitățile legate de educație (26,3%);
- nemulțumirea față de condițiile de viață din România (21,9%);

- reunirea cu rudele sau prietenii care au părăsit deja România este mai rar invocată (sub 5%), în condițiile în care, la nivelul eșantionului, puțin peste 7% dintre respondenți au indicat că au unul sau ambii părinți plecați la muncă în străinătate.

Notă pentru redactori: În aprilie 1990, Salvați Copiii a inițiat programul „Și noi avem drepturi”, care își propune să educe copiii și specialiștii care lucrează cu copii.

Programul „Și noi avem drepturi” își propune:

- **informarea copiilor** în vederea conștientizării propriilor drepturi și responsabilități, în acord cu Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului, prin tehnici de educație de la egal la egal și stimularea participării lor în programe și acțiuni sociale
- creșterea **gradului de respectare** a drepturilor copilului
- **implicarea copiilor și a tinerilor** în activități de educație nonformală, care să le dezvolte cunoștințele privind drepturile copilului și totodată abilități și atitudini în acord cu acestea.

Principalele componente ale programului sunt următoarele:

1. Sesiunile interactive de informare de la **egal la egal**, sustinite de voluntari special pregătiți pentru această activitate, pe tot parcursul anului școlar, promovând drepturile copilului și responsabilitățile acestuia în instituțiile de învățământ partenere.
2. [Concursul național Drepturile Copilului](#), care se desfășoară anual.
3. **Evenimente naționale** care încurajează participarea copiilor (Tabăra Drepturilor Copilului, Forumul Național al Copiilor etc.) care în fiecare an adună zeci de copii.